

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 15 juli 2008 in zaak nr. 08/12948 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 april 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 juli 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J. Borman, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Borman
lid van de enkelvoudige kamer

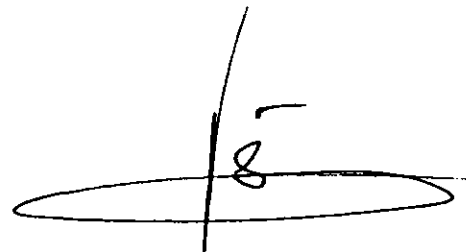
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 december 2008

345.

Verzonden: 11 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a stylized 'V' or 'S' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Prod. 1

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
 nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
 Registratienummers: Awb 08/12948

Uitspraak
 in het geding tussen:

geboren op
 van Mongolische nationaliteit,
 IND dossiernummer 0709.24.1141,
 eiser,
 gemachtigde mr. A.W.J. van der Meer, advocaat te Dordrecht;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
 (Immigratie- en Naturalisatiedienst),
 te 's-Gravenhage,
 vertegenwoordigd door mr. R. de Groot,
 ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Op 24 september 2007 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 11 april 2008 heeft verweerder de aanvraag afgewezen omdat Oostenrijk verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

Bij brief van 11 april 2008 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 2 mei 2008. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 24 juni 2008 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door mr. J.W.F. Noot, een kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Het onderzoek ter zitting is geschorst om de gemachtigde van eiser in de gelegenheid te stellen de rechtbank te informeren omtrent de verblijfplaats van de echtgenote van eiser (Awb 08/12950). Mr. J.W.F. Noot heeft hier op 26 juni 2008 aan voldaan. Verweerder heeft bij brief van 1 juli 2008 op deze informatie gereageerd.

Partijen hebben toestemming gegeven dat verder onderzoek ter zitting achterwege blijft. Hierna heeft de rechtbank het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

In dit geval is van toepassing Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (Verordening).

2.2 Oostenrijk heeft op 18 januari 2008 het terugnameverzoek op grond van artikel 16, eerste lid, onder e, Verordening, aanvaard.

2.3 Artikel 3, tweede lid, Verordening geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Verordening het asielverzoek te behandelen.

2.4 Eiser heeft aangevoerd dat hij in Oostenrijk door vier Russische mannen werd gezocht. Hierdoor heeft eiser de situatie in Oostenrijk als onveilig ervaren en heeft hij geen vertrouwen in de politie en autoriteiten van Oostenrijk. Voorts heeft eiser aangevoerd dat de leefomstandigheden in het opvangcentrum zeer slecht waren. Hij kreeg nauwelijks medische hulp en de voelbare vreemdelingenhaat werd als psychisch zwaar belastend ervaren.

2.5 Verweerder heeft in deze verklaringen geen aanleiding hoeven zien de behandeling van eisers asielverzoek aan zich te trekken. Eiser kan tegen eventueel voorkomende problemen in Oostenrijk de bescherming van de (hogere) Oostenrijkse autoriteiten inroepen. Reeds nu eiser heeft aangegeven de bescherming van de hogere autoriteiten niet te hebben gezocht, heeft hij niet aannemelijk gemaakt dat hij die bescherming niet zou kunnen verkrijgen. De enkele stelling dat eiser de Oostenrijkse autoriteiten niet vertrouwt en de verwijzing naar de algemene behandeling door die autoriteiten en de in Oostenrijk voelbare vreemdelingenhaat zijn daartoe onvoldoende. Eiser heeft daarmee niet aannemelijk gemaakt dat Oostenrijk het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden dan wel het Vluchtelingenverdrag niet naleeft.

2.6 Eiser heeft verder naar voren gebracht dat hij in Nederland onder behandeling staat en heeft hiertoe een medische rapport overgelegd. Verweerder dient volgens eiser nader onderzoek te doen, onder meer naar de vraag of eiser in Oostenrijk daadwerkelijk toegang heeft tot de betreffende medische behandeling.

2.7 Eiser heeft onvoldoende onderbouwd dat zijn medische toestand een overdracht aan Oostenrijk in de weg staat. Anders dan gesteld is niet gebleken dat behandeling niet in Oostenrijk kan plaatsvinden. Eiser heeft verklaard eerder in Oostenrijk te zijn behandeld. In deze procedure staat voorts enkel ter beoordeling welk land verantwoordelijk is voor de asielaanvraag van eiser zodat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat er geen ruimte is voor een beoordeling van de vraag of eiser in staat is om te reizen en of toepassing moet worden gegeven aan artikel 64 Vw 2000. Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder het Bureau Medische Advisering had moeten inschakelen.

2.8 Het beroep van eisers op artikel 15 Verordening kan tenslotte niet slagen, aangezien dit beroep geenszins is onderbouwd.

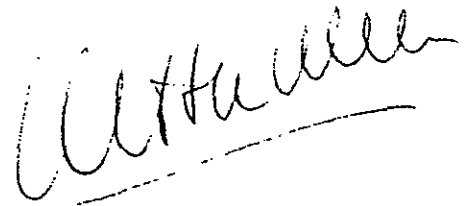
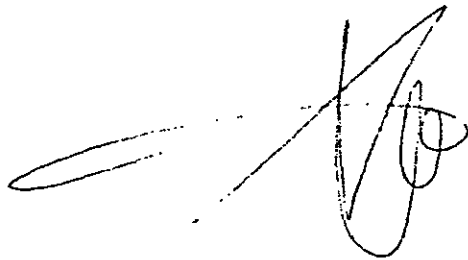
2.9 Gelet op het vorenstaande is het beroep ongegrond.

2.10 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A.A. ter Meer-Siebers en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. A. Korporaal-Wisman als griffier, op 15 JULI 2008

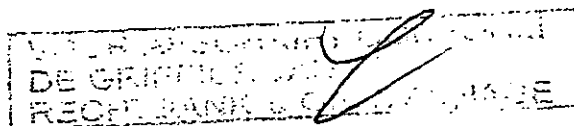

Afschrift verzonden op: 15 JULI 2008

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Mr P. J. Wapperom
Mr A.W.J. van der Meer
Mr drs C.R. Jansen
Mr J.W.F. Noot
Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht
Tel. (078) 639 99 00
Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 AUG 2008	
<i>per fax 12 aug</i>	
ZAAKNR.	
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

De Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 12 augustus 2008

Betreft : **Appelschrift**

Inzake : Hoger Beroep
/ Staatssecretaris van Justitie

IND kenmerk : 0709.24.1141

Proc.nr. Rb : 08 / 12948

Appellant

Naam
Geboren
Nationaliteit : Mongolische

Gemachtigde : mr. A.W.J. van der Meer
kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie
adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage

datum uitspraak : 15-07-2008
datum verzending : 15-07-2008

-2-

Geeft eerbiedig te kennen,

_____ geboren op _____ van Mongolische nationaliteit, hierna te noemen "appellant", verblijvende te _____ te dezer zake woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209, ten kantore van de advocaat en procureur mr. A.W.J. van der Meer, die ten deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en die ten deze als gemachtigde voor hem optreedt, zulks met het recht van substitutie.

1. Inleiding

Appellant heeft op 24 september 2007 een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning "asiel" voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000.

Op 30 oktober 2007 heeft verweerder haar voornemen kenbaar gemaakt om de aanvraag af te wijzen.

Appellant heeft daarop op 1 november 2007 en 23 januari 2008 een zienswijze uitgebracht.

Bij beschikking van 11 april 2008 is de aanvraag afgewezen.

Op 11 april 2008 is via het Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem een beroepschrift en verzoekschrift ingediend, waarna de gronden op 2 mei 2008 zijn aangevuld.

De openbare behandeling van het beroepschrift heeft plaatsgevonden bij de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle op 24 juni 2008.

Middels uitspraak van 15 juli 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, het ingediende beroepschrift ongegrond verklaard (produktie 1).

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hierbij Hoger Beroep in, nu hij van mening is dat in deze vragen spelen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming. Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.

2. Grieven

-3-

2.1.1 Motiveringsgebrek ; artikel 3 lid 2 DV

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 2.5 overwogen :

“Verweerder heeft in deze verklaringen geen aanleiding hoeven zien de behandeling van eisers asielverzoek aan zich te trekken. Eiser kan tegen eventueel voorkomende problemen in Oostenrijk de bescherming van de (hogere) autoriteiten inroepen.”

2.1.2. toelichting

Hetgeen onder 2.2.2 en 2.3.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellant is van mening dat de rechtbank heeft miskend dat juist waar het gaat om het kunnen vertellen van een asielrelaas vertrouwen in de autoriteiten van groot belang. De komst van de Russen is een extern gegeven waardoor appellant zich bedreigd hebben gevoeld. Hierdoor kan hij in redelijkheid niet meer in staat worden geacht om terug te keren en aldaar opnieuw te verblijven in afwachting van de behandeling van zijn asielaanvraag.

Appellant stond bovendien in Nederland onder behandeling. In dat verband treft is een medisch rapport ingebracht, waaruit volgde dat sprake was van een angststoornis en (mogelijke) epilepsie.

Gezien vorenstaande had de rechtbank in redelijkheid niet kunnen oordelen dat verweerder geen aanleiding heeft hoeven zien het asielverzoek aan zich te trekken.

2.2.1 Motiveringsgebrek ; artikel 64 Vw; inschakelen BMA

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 2.7 overwogen :

“Eiser heeft onvoldoende onderbouwd dat zijn medische toestand een overdracht aan Oostenrijk in de weg staat.(...) In deze procedure staat enkel ter beoordeling welk land verantwoordelijk is voor de asielaanvraag van eiser zodat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat er geen ruimte is voor een beoordeling van de vraag of eiser in staat is om te reizen en of toepassing moet

worden gegeven aan artikel 64 Vw. Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder het Bureau Medische Advisering had moeten inschakelen."

2.2.2. toelichting

Hetgeen onder 2.1.2 en 2.3.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellant is van mening dat de rechtbank heeft miskend dat het onderzoek naar haar gezondheidstoestand tevens had dienen te geschieden in het kader van de meeromvattende beschikking, althans de bevoegdheid tot uitzetting.

Door middel van een medisch rapport was bovendien de ernst van medische toestand van appellant voldoende onderbouwd. Nu noch de rechter, noch verweerder medicus is, is ten onrechte geoordeeld dat onvoldoende onderbouwd is dat de medische toestand een overdracht aan Oostenrijk in de weg staat. Niet uit te sluiten valt dat vanwege de epilepsie een reis naar Oostenrijk als onverantwoord moet worden beschouwd.

Nu er een beroep is gedaan op artikel 64 Vw, had verweerder niet, zonder nader onderzoek, een besluit mogen nemen. Mede in het kader van een zorgvuldige besluitvorming had een onderzoek door het BMA niet achterwege mogen blijven.

Volgens vaste jurisprudentie van de Raad van State is de beslissing tot uitzetting geen zelfstandig deelbesluit binnen de meeromvattende beschikking op de aanvraag om een verblijfsvergunning, maar is die bevoegdheid tot uitzetting een rechtsgevolg van rechtswege van de afwijzing van die aanvraag en is die bevoegdheid niet discretionair van aard.

Dat als gevolg van die afwijzing de bevoegdheid tot uitzetting ontstaat, dient aldus bij het nemen van de beslissing op de aanvraag te worden betrokken. Dit heeft de rechtbank miskend.

2.3.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2 en 2.2.2 is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3. Conclusie

Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle niet in stand blijven;

Appellante verzoekt u eerbiedig:

Bij appelschrift

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

A.W.J. van der Meer